Europaparlamentet
2024-2029

ANTAGNA TEXTER

P10_TA(2025)0344

Minskade koldioxidutsläpp från och modernisering av fisket i EU samt utveckling och användning av fiskeredskap

Europaparlamentets resolution av den 18 december 2025 om minskade koldioxidutsläpp från och modernisering av fisket i EU samt utveckling och användning av fiskeredskap (2024/2123(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av artiklarna 3, 4, 9, 38, 174 och 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

– med beaktande av Internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss av den 25 maj 1980,

– med beaktande av konventionen om Internationella sjöfartsorganisationen av den 17 mars 1958,

– med beaktande av konventionen om inrättande av Internationella arbetsorganisationen,

– med beaktande av det avtal som antogs vid den 21:a partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar i Paris den 12 december 2015 (Parisavtalet),

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen[1],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken[2],

---

1 EUT L 275, 25.10.2003, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj.

2 EUT L 354, 28.12.2013, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj.

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 av den 20 juni 2019 om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder[3],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag)[4],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1139 av den 7 juli 2021 om Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden[5],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/591 av den 6 april 2022 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2030[6],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1804 av den 13 september 2023 om utbyggnad av infrastruktur för alternativa drivmedel[7],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1805 av den 13 september 2023 om användning av förnybara och koldioxidsnåla bränslen för sjötransport[8],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2413 av den 18 oktober 2023 om ändring av direktiv (EU) 2018/2001, förordning (EU) 2018/1999 och direktiv 98/70/EG vad gäller främjande av energi från förnybara energikällor[9],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2842 av den 22 november 2023 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1224/2009, och om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1005/2008 och

---

3 EUT L 198, 25.7.2019, s. 105, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1241/oj.
4 EUT L 243, 9.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj.
5 EUT L 247, 13.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1139/oj.
6 EUT L 114, 12.4.2022, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/591/oj.
7 EUT L 234, 22.9.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1804/oj.
8 EUT L 234, 22.9.2023, s. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1805/oj.
9 EUT L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj.

Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/1139, (EU) 2017/2403 och (EU) 2019/473 vad gäller fiskerikontroll[10],

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 december 2019 *Den europeiska gröna given* (COM(2019)0640),

– med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2020 om den europeiska gröna given[11],

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 17 maj 2021 *En ny strategi för en hållbar blå ekonomi i EU – Omställning av EU:s blå ekonomi för en hållbar framtid* (COM(2021)0240),

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 februari 2023 *Energiomställningen inom EU:s fiskeri- och vattenbrukssektor* (COM(2023)0100),

– med beaktande av kommissionens *Guide till finansiering av den gröna energiomställningen inom fiske och vattenbruk genom EU-finansiering inom ramen för den fleråriga budgetramen 2021–2027, NextGenerationEU och vidare* (november 2023),

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 februari 2023 *EU:s handlingsplan*: *Skydda och återställa marina ekosystem för ett hållbart och resilient fiske*,

– med beaktande av sin resolution av den 14 september 2021 mot ett starkare partnerskap med EU:s yttersta randområden[12],

– med beaktande av sin resolution av den 16 september 2021 om fiskare för framtiden: locka en ny generation arbetskraft till fiskerinäringen och skapa sysselsättning i kustsamhällen[13],

– med beaktande av sin resolution av den 3 maj 2022 mot en hållbar blå ekonomi i EU: fiskeri- och vattenbrukssektorns roll[14],

– med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2023 om läget för det småskaliga fisket i EU och framtidsutsikter[15],

---

10 EUT L, 2023/2842, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2842/oj.
11 EUT C 270, 7.7.2021, s. 2.
12 EUT C 117, 11.3.2022, s. 18.
13 EUT C 117, 11.3.2022, s. 67.
14 EUT C 465, 6.12.2022, s. 2.
15 EUT C 214, 16.6.2023, s. 150.

– med beaktande av sin resolution av den 18 januari 2024 om nuläget i genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken och framtidsutsikterna[16],

– med beaktande av revisionsrättens rapporter från 2022 *Översikt 01/2022: Energibeskattning, koldioxidprissättning och energisubventioner* och från 2020 *Särskild rapport 26/2020: Den marina miljön – EU:s skydd är brett men saknar djup,*

– med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport 25/2023 *EU:s vattenbrukspolitik – Stagnerande produktion och oklara resultat trots ökat EU-stöd*,

– med beaktande av studien om minskade koldioxidutsläpp och energiomställning i fiskesektorn från enheten för vetenskaplig framsyn från juni 2023, *Decarbonising the fishing sector, Energy efficiency measures and alternative energy solutions for fishing vessels*,

– med beaktande av rekommendationerna av den 3 oktober 2023 från den rådgivande nämnden för Östersjön om energiomställningen inom fisket i Östersjön,

– med beaktande av yttrandet av den 28 november 2023 från den rådgivande nämnden för nordvästliga vatten om kommissionens meddelande *Energiomställningen inom EU:s fiskeri- och vattenbrukssektor*,

– med beaktande av rapporten om klimatläget i Europa 2024 av den 15 april 2025 från Copernicus klimatförändringstjänst och Meteorologiska världsorganisationen, *European State of the Climate 2024*,

– med beaktande av rekommendationerna av den 19 maj 2025 från den rådgivande nämnden för Nordsjön om utvärderingen av den gemensamma fiskeripolitiken,

– med beaktande av rapporten om klimatmål till stöd för EU:s prioriteringar av den 2 juni 2025 från det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar, *Scientific advice for amending the European Climate Law – Setting climate goals to strengthen EU strategic priorities*,

– med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

– med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A10-0236/2025), och av följande skäl:

---

16 EUT C, C/2024/5734, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5734/oj.

A. För att uppnå klimatneutralitet senast 2050 krävs en ambitiös, socioekonomiskt rättvis, inkluderande och hållbar omställning av EU:s fiskerisektor, som bygger på balans mellan miljöskydd, social rättvisa och ekonomisk bärkraft och stöds av offentliga investeringar och innovation.

B. Att både ta itu med klimat- och miljörelaterade utmaningar och uppnå målen i Parisavtalet står i centrum för kommissionens meddelande från 2019 *Den europeiska gröna given*.

C. Världshaven absorberar omkring 30 % av de globala koldioxidutsläppen.

D. Enligt det värsta scenariot beräknas EU:s fiskeflotta stå för 0,015 % av de globala koldioxidutsläppen. EU:s flotta har redan minskat sina utsläpp med mer än 52 % jämfört med 1990.

E. Denna väsentliga minskning beror på att EU:s fiskeflotta har blivit mindre, men även på fartygens ökade energieffektivitet och bättre fångstresultat. Fiskerisektorn omfattas ändå av krav på minskade koldioxidutsläpp som skulle kunna medföra oproportionerliga kostnader för sektorn.

F. Energiprodukter som används som bränsle till fartyg som rör sig på EU:s vatten (däribland för fiske) är för närvarande helt och hållet undantagna från beskattning enligt energiskattedirektivet.

G. EU:s fiskerisektor möter betydande utmaningar i samband med klimatförändringarna, från att väderförhållandena till sjöss blir mer ogynnsamma till att fiskbestånden migrerar på grund av varmare havstemperaturer.

H. Kampen mot klimatförändringarna är brådskande och nödvändig för att möta den tredubbla globala kris som påverkar haven och undvika ytterligare negativa effekter på samhället och ekonomin och för att se till att framtida generationer, inklusive framtida generationer av fiskare, är bättre rustade för att möta klimatförändringarnas oundvikliga effekter.

I. Fisk och skaldjur är den sundaste källan till animaliskt protein globalt, med det lägsta koldioxidavtrycket, men EU är fortfarande beroende av import för över 70 % av sin fisk- och skaldjurskonsumtion.

J. Omställningen till alternativa bränslen och koldioxidsnåla framdrivningssystem kräver betydande investeringar i teknisk utveckling, utformning av fartyg, utbildning av besättningar samt hamninfrastruktur, och måste åtföljas av offentligt stöd för att säkerställa positiva resultat vad gäller utveckling, genomförande, tillgänglighet och överkomlighet för alla flottsegment, särskilt småskaligt och icke-industriellt fiske.

K. Det finns för närvarande inget enskilt alternativt bränsle respektive ingen enskild teknik som erbjuder en slutgiltig lösning för en fullständig utfasning av fossila bränslen ur fiskeflottan, men utveckling och framsteg måste aktivt stödjas genom forskning, demonstrationsprojekt och riktade offentliga och privata investeringar för att möjliggöra en rättvis och snabb omställning.

L. Partnerskapet för energiomställning, som lanserades 2023, är en värdefull plattform som utformats för att påskynda energiomställningen inom EU:s fiskeri- och vattenbrukssektor och sammanföra berörda parter.

M. I det åttonde miljöhandlingsprogrammet beskrivs EU:s åtagande att fasa ut subventioner för fossila bränslen i EU.

N. Den småskaliga kustflottan utgör 76 % av alla aktiva fiskefartyg som är verksamma i EU, men den har ihållande utmaningar när det gäller modernisering av flottan. Den tekniska utvecklingen förblir begränsad trots antalet fartyg, särskilt när det gäller lämpliga nya hybridmotorer och de höga kostnaderna för alternativa bränslen i jämförelse med fossila bränslen, vilket snedvrider omställningsprocessen. Det finns ett akut behov av riktade åtgärder för att stödja omställningen inom det småskaliga fisket.

O. Fiskare, i synnerhet småskaliga aktörer, är viktiga allierade när det gäller att skydda de marina ekosystemen och bör involveras fullt ut i genomförandet och övervakningen av politik som stöder omställningen till hållbara och skonsamma fiskemetoder.

P. Den gemensamma fiskeripolitiken strävar efter att säkerställa att de marina biologiska resurserna bevaras och förvaltas på ett korrekt sätt och att fiskeverksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningsmässigt hänseende samt bidra till en tryggad livsmedelsförsörjning.

Q. Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden (EHFVF) omfattar bestämmelser för att stödja utfasning av fossila bränslen samt innovation och social hållbarhet inom fiskerisektorn, men dess faktiska bidrag är beroende av rättvis tillgång, minskade administrativa bördor och fullständig anpassning till målen för en rättvis och inkluderande omställning.

R. Förbättringar av säkerhet och energieffektivitet kan i princip stödjas med EU-medel inom ramen för EHFVF och i enlighet med den gemensamma fiskeripolitikens regler. Mindre restriktiva villkor måste dock övervägas för att säkerställa att medlemsstaterna och regionerna kan tillgodose sina fiskeflottors behov i samband med utfasningen av fossila bränslen och moderniseringen, samtidigt som man undviker överkapacitet eller överfiske inom enskilda segment eller hela den nationella flottan.

S. Europeiska revisionsrätten har påpekat att EHFVF inte bör användas för att finansiera åtgärder som ökar ett fartygs fiskekapacitet[17].

T. Genomförandet bör respektera den enorma regionala mångfalden i EU:s fiskeflotta och man bör inte tillämpa samma universallösning för alla, särskilt i de yttersta randområdena.

U. De yttersta randområdena har särskilda begränsningar, såsom avlägset läge, ökaraktär, små marknader och begränsad konnektivitet, vilka måste beaktas fullt ut vid genomförandet av fiskeripolitiken, bland annat genom anpassade kriterier för stödberättigande inom ramen för EHFVF och flexibla regler om kapacitet och förnyelse av flottan.

V. Innovativa fiskeredskap och fiskemetoder kan spela en nyckelroll för att öka den miljömässiga hållbarheten och den operativa effektiviteten och minska bränsleförbrukningen, och behöver stödjas genom riktade offentliga och privata investeringar, kunskapsutbyte och snabbare utvärderingsprocesser för bredare genomslag.

W. Innovativa fiskeredskap måste utvecklas vidare från prototypfasen till demonstrationsfasen, så att deras effektivitet och ändamålsenlighet kan testas vid verklig användning, med stöd från EHFVF.

X. Vissa av dagens fiskemetoder är extremt bränsleintensiva, vilket medför betydande kostnader för sektorn och leder till ett särskilt stort koldioxidavtryck.

Y. Det sätt på vilket vissa fiskemetoder tillämpas har varierande inverkan på koldioxidbindningen i haven och kan, beroende på flera faktorer såsom typen av fiske, också av vetenskapen anses vara hållbara och förenliga med uppnåendet av bevarandemålen för havsbotten.

Z. Det är mycket viktigt att stödja och investera i forskning om och utveckling av alternativa motorer och bränslen och en effektiv användning av dem, förbättringar av fartygens energiprestanda genom eftermontering eller innovativ fartygskonstruktion och utveckling av nya hållbara fiskeredskap och fiskemetoder samt teknik som minskar bifångsterna, förbättrar bränsleeffektiviteten och minimerar störningarna på havsbotten, i syfte att stödja en rättvis och vetenskapligt baserad omställning till hållbart fiske och uppnå målen i EU:s fiskerilagstiftning.

AA. Behovet att modernisera, minska koldioxidutsläppen och säkerställa en rättvis energiomställning ger också möjlighet att förbättra arbets-

---

17 Europeiska revisionsrätten, *Den marina miljön – EU:s skydd är brett men saknar djup*, Publikationsbyrån, 2020, https://data.europa.eu/doi/10.2865/134960.

och levnadsvillkoren ombord, vilket är avgörande för att säkerställa yrkesfiskarnas välbefinnande, locka nya generationer till sektorn och göra fiskeriyrket mer inkluderande, särskilt för kvinnor och ungdomar.

AB. En framgångsrik omställning av fiskerisektorn kräver inkluderande styrning som bygger på vetenskapliga rön och ett aktivt deltagande av berörda parter, däribland fiskare, kustsamhällen, forskare och regionala myndigheter.

AC. Hållbara vattenbruk och skaldjurs- och algodlingar, i inlandet och till havs, kan bidra till en mer omfattande minskning av koldioxidutsläppen i EU:s sektor för vattenbaserade livsmedel och minska koldioxidavtrycket från import.

Minskade koldioxidutsläpp och energiomställning

1. Europaparlamentet betonar att uppnåendet av klimatneutralitet senast 2050, i linje med målen i den europeiska gröna given, EU:s lagstiftning och FN:s Parisavtal, kräver en strukturerad, inkluderande och rättvis omställning inom alla EU:s fiskeri- och vattenbrukssektorer.

2. Europaparlamentet understryker att denna omställning måste bidra till EU:s klimatmål på ett meningsfullt sätt utan att undergräva fiskesamhällenas motståndskraft eller sociala och ekonomiska stabilitet och samtidigt säkerställa skyddet av deras försörjningsmöjligheter, i enlighet med de tre pelarna för hållbar utveckling.

3. Europaparlamentet betonar behovet av en realistisk och stegvis färdplan för minskade koldioxidutsläpp, på grundval av bästa möjliga vetenskapliga kunskap och data, där man samordnar den tekniska utvecklingen, logistiska förbättringar, tillgången till alternativa bränslen samt lagstiftningsmässiga tidsramar för att säkerställa ett realistiskt och ändamålsenligt genomförande inom alla flottsegment.

4. Europaparlamentet efterlyser samordnade och långsiktiga politiska ramar, såsom de prioriteringar som anges i kommissionens meddelande av den 5 juni 2025 *Den europeiska världshavspakten* (COM(2025)0281), för minskade koldioxidutsläpp inom fiske och vattenbruk och säkerställa att inga flottsegment eller regioner hamnar på efterkälken.

5. Europaparlamentet medger att minskade koldioxidutsläpp och energiomställning är en betydande utmaning för fiskerisektorn, särskilt för mindre aktörer med begränsad ekonomisk och teknisk kapacitet. Parlamentet påminner om att uppnåendet av en inkluderande och rättvis omställning kräver att man avlägsnar strukturella hinder för tillträde, däribland höga inträdeskostnader,

brist på utbildning samt otillräcklig hamninfrastruktur. Parlamentet betonar att en och samma lösning inte kan tillämpas på alla aktörer, med tanke på mångfalden av flottor, regioner och socioekonomiska sammanhang i unionen. Parlamentet påminner om att den småskaliga kustflottan utgjorde 76 % av den aktiva EU-flottan 2021 och nästan hela flottan i EU:s yttersta randområden.

6. Europaparlamentet betonar att det finns betydande begränsningar och hinder för investeringar i modernisering, energieffektivitet och hållbarhet inom EU:s flotta. Parlamentet framhåller därför att diskussionen inte enbart behöver gälla modernisering, utan även möjligheterna att förnya fartyg, med tanke på att flottan består av fartyg som i genomsnitt är hela 31,5 år gamla, för att uppnå EU:s mål om minskade koldioxidutsläpp.

7. Europaparlamentet föreslår därför att man främjar stimulans av förnyelsesystem i samarbete med privata aktörer, med stöd av nationell finansiering och EU-finansiering, för att underlätta förnyelse av flottan med modernare, säkrare och miljövänligare fartyg, öka attraktionskraften för att stimulera generationsskifte och bygga upp förtroende inom fiskerinäringen och bland offentliga institutioner, myndigheter och investerare.

8. Europaparlamentet beklagar att den nuvarande ramen för den gemensamma fiskeripolitiken och EHFVF strängt begränsar möjligheten till offentligt stöd, vilket även avskräcker privat finansiering av förnyelse av fartyg, vilket i sin tur hämmar den nödvändiga utvecklingen för att minska koldioxidutsläppen från EU:s fiskeflotta. Parlamentet efterlyser därför ändringar av den befintliga lagstiftningen. Parlamentet beklagar att de nuvarande finansiella incitamenten inte motsvarar behoven i sektorn, och vidhåller att det bör utarbetas och införas nya mekanismer som kan öka den finansiella kraften.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att identifiera och inrätta ytterligare och tillräckliga finansieringsinstrument utöver EHFVF, inklusive innovativa finansieringsmodeller, för att stödja de enorma investeringsbehoven i sektorn när det gäller minskade koldioxidutsläpp och energiomställning.

10. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att stödja forskning inom fartygskonstruktion, inbegripet innovationer utöver framdrivningssystem, exempelvis att förbättra skrovets hydrodynamik, ta fram lätta kompositmaterial och byta ut hydromekaniska system mot elektrisk drivning.

11. Europaparlamentet noterar möjligheten för medlemsstaterna att, när tekniska lösningar och tillräckligt ekonomiskt stöd finns att tillgå, överväga att inkludera insatser för minskade koldioxidutsläpp i

kriterierna för tilldelning av fiskekvoter till aktörer, i linje med artikel 17 i den gemensamma fiskeripolitiken.

12. Europaparlamentet understryker att energiomställningen måste vara inkluderande och tillgänglig för alla segment i sektorn och därför måste beaktas fullt ut i samband med utveckling av EU:s politik, särskilt för småskaliga och icke-industriella fiskare, och stödjas av offentliga investeringar, utbildning och kunskapsöverföring.

13. Europaparlamentet medger att det för närvarande inte finns någon enskild framdrivnings- eller bränsleteknik som erbjuder en slutgiltig lösning för minskade koldioxidutsläpp och energiomställning i fiskerisektorn, på grund av den stora mångfalden av fartygstyper, verksamhetsprofiler och regionala omständigheter.

14. Europaparlamentet uppmärksammar att en universallösning inte kommer att fungera eftersom ny teknik, såsom alternativa bränslelösningar, inte kommer att kunna tillgodose alla flottors behov. Parlamentet betonar behovet av att bedöma fiskefartygens energisituation för att maximera deras effektivitet och påpekar att varje enskild flottas behov måste beaktas.

15. Europaparlamentet betonar behovet av att tillhandahålla lämpligt stöd och lämpliga investeringar för att undvika stigande bränslekostnader och betonar att det inte bör införas några regler på EU-nivå om bränslebeskattning för EU:s fiskeflotta förrän ren framdrivningsteknik eller alternativa energikällor finns tillgängliga i kommersiell skala och den rättsliga ramen är anpassad till deras genomförande, eftersom sådana åtgärder skulle förvärra de socioekonomiska utmaningar som fiskeföretagen redan har att kämpa med på grund av höga energipriser och inflation.

16. Europaparlamentet understryker att ändrade framdrivningssystem nödvändigtvis innebär, utöver anpassning av fartygen, stora förändringar av hamnarnas infrastruktur och utrustning.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med medlemsstaterna överväga system som på ett bättre sätt underlättar och stöder investeringar i ren energi, som är anpassade till lokala förhållanden och behov, för att främja energiomställningen och säkerställa en rättvis omställning till minskade koldioxidutsläpp och energiomställning för flottan.

18. Europaparlamentet betonar att åtgärder för modernisering, minskade koldioxidutsläpp och energiomställning måste återspegla behovet av skräddarsydda och tillgängliga stödsystem för att säkerställa flottans miljömässiga och ekonomiska bärkraft. Parlamentet understryker att det är mycket viktigt med EU-finansiering, såsom EHFVF, tillsammans med statligt stöd och privata medel, för att finansiera nödvändiga investeringar i hamnar, energiinfrastruktur och fartyg, från utformning till leverans, i syfte

att säkerställa det utrymme som behövs för minskade koldioxidutsläpp och energiomställning, öka fartygens sociala tonnage, med lämpliga arbets- och viloutrymmen för besättningen och korrekt besättningsutbildning, samt bidra till ett hållbart utnyttjande av marina resurser.

19. Europaparlamentet betonar att småskaligt och icke-industriellt fiske i allmänhet bedrivs med lägre miljö- och koldioxidpåverkan och därför, beroende på region, spelar en viktig roll i dessa regioners ekologiska och sociala struktur. Parlamentet uppmanar kommissionen att i nära samarbete med medlemsstaterna inrätta och genomföra stödmekanismer för småskaligt och icke-industriellt fiske samt kustfiske som gör det möjligt att ta itu med de specifika problemen för denna del av sektorn.

20. Europaparlamentet betonar att finansieringsbehoven skulle behöva undersökas grundligt av kommissionen. Exempel på lösningar skulle kunna vara sparprodukter för den europeiska allmänheten och specialiserade banker, som sjöfartsbanker, som kan erbjuda finansiering med stöd av en europeisk garanti för de berörda finansiella produkterna och stöd från Europeiska investeringsbanken.

21. Europaparlamentet efterlyser fullständigt genomförande av den gemensamma fiskeripolitiken för att säkerställa att fiskeri- och vattenbruksverksamheten förvaltas på ett rättvist sätt, genererar socioekonomiska fördelar, bidrar till tillgången till livsmedel och minimerar verksamhetens påverkan på livsmiljöer och marina ekosystem, samtidigt som bestånden av fångade arter återställs till och upprätthålls över nivåer som ger maximal hållbar avkastning. Parlamentet anser att politiken måste genomföras med hänsyn tagen till de olika havsområdenas specifika förutsättningar. Parlamentet understryker vikten av att utnyttja EHFVF fullt ut till stöd för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken och flottans energiomställning. Parlamentet beklagar att den gemensamma fiskeripolitiken och EHFVF innehåller strikta kapacitetsgränser baserade på tonnage, vilket hämmar installationen av nya system för framdrivning och bränslelagring och hindrar förbättringar av säkerheten, arbetsvillkoren och den grundläggande komforten för fiskare.

22. Europaparlamentet påminner om att man i den pågående utvärderingen av den gemensamma fiskeripolitiken, och i en eventuell revidering av denna, bör bedöma och beakta EU-flottans situation och nödvändiga förbättringar. Parlamentet betonar att det är medlemsstaternas ansvar att förvalta sina nationella kapacitetstak, i enlighet med den gemensamma fiskeripolitiken. Parlamentet påpekar att när det gäller fiskerisektorn har tillämpningen av dessa gränser tillsammans med medlemsstaternas restriktiva tillvägagångssätt skapat hinder för minskade

koldioxidutsläpp och energiomställningen i flottan. Parlamentet betonar vikten av stöd genom den gemensamma fiskeripolitiken och EHFVF för att göra EU:s fiskeflotta hållbar, i alla de tre dimensionerna, med tillräcklig och nödvändig finansiering i den framtida fleråriga budgetplanen.

23. Europaparlamentet välkomnar att den nuvarande EHFVF inför en möjlighet att bidra till att förbättra arbets-, levnads- och säkerhetsvillkoren ombord på EU:s fartyg utan att fiskekapaciteten ökar, med särskild uppmärksamhet på fartyg inom det småskaliga fisket och kustfisket. Parlamentet betonar att EHFVF bidrar till hållbarheten inom fisket och den blå ekonomin och till genomförandet av FN:s mål nr 14 för hållbar utveckling. Parlamentet uttrycker dock oro över att dessa möjligheter inte har utnyttjats i någon större utsträckning av medlemsstaterna och anser att alltför restriktiva regler har skapat hinder i detta avseende.

24. Europaparlamentet anser att ett minskat beroende av fossila bränslen inte bör göra EU beroende av tredjeländer för utveckling, konstruktion och modernisering av EU:s flotta. Parlamentet påpekar att EU:s strategiska autonomi måste stå i centrum för all politik, inbegripet minskade koldioxidutsläpp, energiomställning och modernisering av flottan, särskilt inom ramen för den framtida industristrategin för sjöfarten.

25. Europaparlamentet begär att industristrategin för sjöfarten ska inkludera fiskeflottan i sin målsättning att stödja den blå ekonomin och säkerställa eller återta EU:s globala ledarställning i fråga om sjöfartsteknik.

26. Europaparlamentet betonar att specifika och realistiska lösningar för att modernisera flottan och minska dess koldioxidutsläpp bara kan hittas om det finns en övergripande strategi för hela sjöfartens värdekedja (inbegripet fartygsägare, hamnar, kraftproducenter, varv, konstruktionskontor, tillverkare av originalutrustning, klassificeringsföretag, finansiärer, forskare etc.) och ett samarbete genom initiativ och program som syftar till att ta fram utsläppsfria fartyg och hamninfrastrukturer.

27. Europaparlamentet uttrycker i detta avseende vikten av åtgärder för att stimulera efterfrågan på hållbara marina bränslen, såsom användning av EU:s politiska instrument och mål, och av att ta fram incitament för och underlätta utbyggnaden av nödvändig infrastruktur.

28. Europaparlamentet välkomnar i detta avseende arbetet i partnerskapet för energiomställning för fiskeri och vattenbruk, som kommissionen lanserade 2023 och som är tänkt att vara en samarbetsplattform som utformats för att påskynda energiomställningen inom EU:s fiskeri- och vattenbrukssektorer.

Parlamentet lyfter fram vikten av samarbete och dialog inom ramen för detta partnerskap, men betonar att det måste leda till konkreta förbättringar av de villkor som behövs för minskade koldioxidutsläpp så att målen ska kunna uppnås.

29. Europaparlamentet pekar på behovet att stimulera sektorns konkurrenskraft och stödja dess hållbara omställning, för att säkerställa en hållbar framtid för företag och kustsamhällen, genom att ta fram en ny strategisk pakt mellan EU och fiskeri- och vattenbrukssektorerna.

30. Europaparlamentet betonar behovet av att stimulera tillämpad forskning och teknisk innovation vad gäller cirkulär ekonomi i fiskerisektorn, även beträffande fiskeredskap, genom att främja pilotprojekt och territoriella projekt som bidrar till synergier mellan företag i fiskerisektorn, lokala aktionsgrupper i fiskerisektorn, operatörer inom avfallsbehandling, återvinningsföretag och andra ekonomiska aktörer, med målet att öka resurseffektiviteten, förbättra konkurrenskraften inom sektorn och generera nya sysselsättningsmöjligheter på lokal nivå.

31. Europaparlamentet betonar att villkoren för de yttersta randområdena – avlägsen belägenhet, ökaraktär och ringa storlek – innebär att de behöver en annan strategi för minskade koldioxidutsläpp i fiskerisektorn, med tanke på svårigheterna för deras flottor när det gäller att följa den process för minskade koldioxidutsläpp och modernisering som den tekniska och hållbara omställningen medför. Parlamentet understryker att tidigare finansieringsinstrument, såsom det särskilda programmet med specifika alternativ för fiske i avlägset belägna områden och öområden, tog hänsyn till dessa regioners särdrag, som erkänns i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Parlamentet betonar att detta måste beaktas fullt ut framöver vid utformningen och genomförandet av finansieringsinstrument, regelverk och innovationsstrategier.

32. Europaparlamentet noterar att fiskeflottorna i de yttersta randområdena till största delen är småskaliga och ålderstigna, där säkerhetsriskerna ökar och arbets- och levnadsvillkoren blir allt sämre. Parlamentet noterar vidare att deras strukturella förutsättningar och extra kostnader på grund av deras avlägsna läge förvärras ytterligare av de allt större effekterna av extrema väderhändelser. Parlamentet understryker att denna situation begränsar tillgången till resurser och hotar livsmedelstryggheten och de lokala ekonomierna i dessa regioner.

33. Europaparlamentet efterlyser en anpassning av kriterierna för stödberättigande och investeringsprioriteringarna inom ramen för EHFVF och andra EU-instrument för att spegla de yttersta randområdenas strukturella begränsningar och miljörelaterade

sårbarhet och säkerställa att energiomställningen inte förvärrar ojämlikheten eller hindrar den socioekonomiska hållbarheten i dessa regioner.

34. Europaparlamentet betonar att småskaligt kustfiske, särskilt i öregioner och i de yttersta randområdena, är en hörnsten för livsmedelstryggheten och för den ekonomiska, sociala och kulturella strukturen i många lokalsamhällen där tillgången till färska och sunda proteinkällor är nära kopplad till den lokala fiskeverksamhetens livskraft. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att miljömålen till fullo är kompatibla med ekonomisk hållbarhet för de företag som är aktiva inom det småskaliga kustfisket.

35. Europaparlamentet efterlyser ökat samarbete med länder utanför EU som är verksamma i samma havsregioner och havsområden, särskilt inom ramen för regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, när så är lämpligt och redan har etablerats, för att utbyta bästa praxis, samordna investeringar och fastställa gemensamma mål för minskade koldioxidutsläpp, energiomställning och miljömässig hållbarhet för fisket, och säkerställa att gemensamma regler tillämpas, samtidigt som principen om ömsesidighet och rättvisa villkor för alla aktörer respekteras.

36. Europaparlamentet konstaterar att långdistansflottor som verkar i utvecklingsländer och på öppet hav står inför det oöverstigliga hindret att infrastruktur såsom hamnar, varv och lagringscentrum för nya bränslen och framdrivningssystem i dessa länder inte är redo eller lämpliga för att tillgodose behoven för koldioxidfria fartyg.

37. Europaparlamentet föreslår att kommissionen ser över koldioxid- och miljöpåverkan av all import av fiskeri- och vattenbruksprodukter för att förhindra ojämlika villkor i förhållande till globala konkurrenter som inte omfattas av lika stränga regelverk eller likvärdiga miljömässiga, hälsomässiga och sociala standarder.

Modernisering

38. Europaparlamentet betonar att moderniseringen av EU:s fiskeflotta är en viktig del av omställningen till en mer hållbar och motståndskraftig sektor och bör ta itu med både tekniska och mänskliga utmaningar och säkerställa att energieffektivitet, digital kapacitet och operativ säkerhet eftersträvas tillsammans med förbättrade arbetsvillkor ombord.

39. Europaparlamentet upprepar att ökat bruttotonnage eller fartygskonstruktion som modifierats för att skapa plats för alternativa framdrivningssystem eller säkerhetsförbättringar inte bör betraktas som ökad fiskekapacitet och alltså inte ökar risken för överfiske. Parlamentet betonar att det är nödvändigt att konceptet

fiskekapacitet frikopplas från bruttotonnage i samband med insatser för minskade koldioxidutsläpp, energiomställning och säkerhetsförbättringar för att skapa en rättvis och evidensbaserad politisk ram.

40. Europaparlamentet efterlyser offentligt stöd för att prioritera fartygsuppgraderingar som ger både miljövinster, sociala framsteg och förbättrad kapacitet för korrekt förvaring ombord av fångster, inklusive system för kyllagring och konservering, inom nationella kapacitetstak.

41. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda ekonomiskt stöd på EU-nivå och nationell nivå för att prioritera moderniseringsstrategier som stärker fiskeföretagens långsiktiga hållbarhet, främjar lokala värdekedjor och säkerställer att fiskare kan fortsätta sin verksamhet under rättvisa, förutsägbara och ekonomiskt bärkraftiga förhållanden.

42. Europaparlamentet understryker sin åsikt att generationsskiften kan gå hand i hand med målen i den europeiska gröna given och behovet av att säkerställa en digital omställning i den blå ekonomin. Parlamentet noterar att detta kräver att man inte bara lockar ungdomar till fiskerisektorn utan även säkerställer förbättrade arbets- och levnadsvillkor ombord, tillhandahåller bättre logi och faciliteter för att bidra till besättningens välbefinnande, säkerställer lämplig utbildning och information och erbjuder attraktiva karriärmöjligheter och möjligheter att förbättra sin personliga situation – särskilt genom att skapa möjligheter för rättvisa och stabila inkomster och säkerställa hållbarhet.

43. Europaparlamentet understryker att unga fiskare bidrar till sammanhållningen i sina lokalsamhällen, särskilt i de mest isolerade kustregionerna och i regioner med färre arbetstillfällen, vilket gör det möjligt för dem att bidra till ekonomiska, sociala och miljömässiga förbättringar inom sektorn. Parlamentet betonar också behovet av att stärka kvinnors roll i denna sektor genom ökade rörlighets- och sysselsättningsmöjligheter i hela EU, utan svårigheter eller begränsningar när det gäller erkännandet av deras kompetens och utbildning. Parlamentet konstaterar att detta skulle bidra till att förbättra branschens image och göra den mer attraktiv.

44. Europaparlamentet anser att generationsskiftet inte får leda till en konflikt mellan generationerna och bör inbegripa fiskare i alla åldrar som säkerställer balans i den ekologiska och digitala omställningen för att se till att erfarenheterna förs vidare och inte går förlorade.

45. Europaparlamentet framhåller digitaliseringens strategiska roll för fiskeflottans modernisering, minskade koldioxidutsläpp och energiomställning, vilket också kommer att förbättra driftseffektiviteten, säkerheten till havs och yrkesfiskarnas

arbetsvillkor. Parlamentet understryker att stöd till digitala verktyg och system för bättre navigering, väderprognoser, kommunikation och spårbarhet, särskilt i småskaliga flottor, också kommer att bidra till minskade bränslekostnader och en mer ekonomiskt livskraftig process för minskade koldioxidutsläpp. Parlamentet betonar att den digitala omställningen måste gå hand i hand med lämplig utbildning, kapacitetsuppbyggnad och utformning av inkluderande teknik, med beaktande av mångfalden bland användarna, och säkerställa att digitala lösningar bidrar till bättre arbetsmiljö och rättvisare spridning av tekniska fördelar inom sektorn.

46. Europaparlamentet betonar att det måste utföras energibesiktningar av fiskefartyg genom EHFVF. Parlamentet framhåller att optimerings- och modifieringsinsatser bör uppmuntras överallt där det är möjligt för att förbättra fartygens energieffektivitet och främja användningen av teknik, särskilt artificiell intelligens, för att optimera fiskefartygens rutter och därmed minska fiskets koldioxidutsläpp till en mer rimlig kostnad.

47. Europaparlamentet betonar vikten av att förbättra insamlingen, tillgängligheten och användningen av miljörelaterade, socioekonomiska och operativa data inom fiskerisektorn, bland annat genom digitala verktyg och metoder för delaktighetsbaserade övervakningsstrategier. Parlamentet understryker att effektiva och aktuella uppgifter är nödvändiga för vetenskapligt baserat beslutsfattande och för att anpassa politiken till föränderliga ekologiska och ekonomiska förhållanden. Parlamentet efterlyser en närmare integrering mellan kunskapssystem, inbegripet vetenskaplig forskning, traditionell ekologisk kunskap och operativa uppgifter i realtid, för att stödja en mer lyhörd, rättvis och hållbar fiskeriförvaltning.

48. Europaparlamentet efterlyser särskilda anslag, utöver insatser för minskade koldioxidutsläpp och energiomställning, för att stödja fartygsanpassningar som uppfyller miniminormerna för arbetstagarnas välbefinnande – i linje med arbetsmiljökrav, säkerhetskrav och internationella konventioner om arbete till sjöss, såsom ILO:s konvention från 2007 om arbete ombord på fiskefartyg – inbegripet tillgång till dricksvatten, säker logi, tillräcklig kost, skydd mot utmattning samt hälso- och sjukvård. Parlamentet anser att dessa förbättringar är nödvändiga för att säkerställa värdighet på arbetsplatsen, förebygga olyckor och främja sektorns sociala hållbarhet.

49. Europaparlamentet betonar att modernisering, minskade koldioxidutsläpp och energiomställning också bör bidra till den ekonomiska bärkraften, sysselsättningsmöjligheterna och konkurrenskraften för EU:s fiskerisektor och inte får äventyra sektorns lönsamhet eller EU:s strategiska livsmedelsoberoende.

50. Europaparlamentet understryker att investeringar i anpassning av fartyg, digitala verktyg och kapacitet för bevarande av fiskeriprodukter ombord kan bidra till att minska driftskostnaderna och utsläppen, förbättra produktkvaliteten och öka fångsternas marknadsvärde, förutsatt att insatserna för att uppnå de fastställda målen stöds av vetenskapligt baserad och samordnad styrning i alla regioner och av offentlig och privat finansiering och väl tillämpade marknadsinstrument.

51. Europaparlamentet upprepar att modernisering, minskade koldioxidutsläpp och energiomställning inom fisket måste ses som en del av en bredare strategi för kust- och havsutveckling, inbegripet fysisk planering i kust- och havsområden, bevarande av biologisk mångfald, begränsning av och anpassning till klimatförändringar samt användning av förnybar energi. Parlamentet betonar att det behövs en balanserad och samordnad strategi för att undvika att fiskesamhällena marginaliseras. Parlamentet framhåller potentialen för positiva synergieffekter mellan hållbart fiske, havsskydd, ren energi och lokal utveckling när de förvaltas genom holistiska, inkluderande, vetenskapligt baserade och territoriellt anpassade regelverk.

52. Europaparlamentet påpekar att en rapport från en workshop i Europaparlamentet nyligen[18] tyder på att man i framtida stödinstrument för fisket bör överväga mindre restriktiva villkor för stöd för första förvärv av ett fiskefartyg, för förnyelse eller byte av motorer och för fartygsförbättringar som kräver ytterligare tonnage, och samtidigt tillämpa begränsningar för att undvika överkapacitet eller överfiske för enskilda flottsegment eller hela den nationella flottan. Parlamentet betonar att det samtidigt bör bli möjligt för enskilda fiskefartyg att anpassas till ekonomiska, miljömässiga och sociala behov.

53. Europaparlamentet efterlyser därför en översyn av de nuvarande bestämmelserna om stödberättigande i artiklarna 13, 17, 18 och 19 i EHFVF för att möjliggöra offentligt stöd för uppgradering eller byte av fartyg när syftet uteslutande är att förbättra säkerheten, arbets- och levnadsvillkoren och energieffektiviteten samt att införa hållbara fiskemetoder. Parlamentet understryker att sådant stöd inte bör leda till ökad fiskekapacitet eller ökad fiskeansträngning och bör villkoras av efterlevnad av höga miljömässiga och sociala standarder, och samtidigt säkerställa ekonomisk bärkraft och generationsskifte, särskilt i yttersta randområden och kustområden där bedömningen

---

18 Europaparlamentet, workshop om framtiden för EU:s fiskeflotta – en första utvärdering av medlemsstaternas EHFVF-program för 2021–27, utredningsavdelningen för struktur- och sammanhållningspolitik, 19 november 2024.

av flottan visar att det råder balans mellan fiskeansträngningen och de tillgängliga resurserna.

54. Europaparlamentet insisterar på behovet av en halvtidsöversyn av EHFVF och en riktad översyn av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser och därmed sammanhängande riktlinjer, i avsikt att anpassa dem till utrymmes- och utformningskraven för system för lagring av alternativa bränslen, energi och framdrivning och för att göra reglerna för statligt stöd mer flexibla när det gäller byggande och modernisering av fartyg. Parlamentet efterlyser en särskild nödfond för att påskynda förnyelsen av flottan och därmed möjliggöra en realistisk omställning till ren energiteknik.

55. Europaparlamentet understryker det akuta behovet av att ta itu med den brist på täckta arbetsområden, sanitetsutrymmen, lämpliga viloutrymmen och säkerhetsutrustning som för närvarande råder på många småskaliga och icke-industriella fartyg. Parlamentet konstaterar att EU:s nuvarande definitioner av fiskekapacitet inte skiljer mellan fartygens operativa områden och de områden som är avsedda att förbättra de sociala och säkerhetsmässiga villkoren ombord. Parlamentet betonar att detta avskräcker från att investera i nödvändiga uppgraderingar såsom skyddade arbetsutrymmen samt vilo- och sanitetsutrymmen, som är avgörande för att säkerställa anständiga arbets- och levnadsvillkor. Parlamentet uppmanar kommissionen att hitta en lösning som skulle balansera fiskearbetarnas behov med behovet av att säkerställa att EU-flottans fiskekapacitet inte ökas, särskilt genom att undanta ”socialt och säkerhetsrelaterat” tonnage från beräkningen av fiskekapaciteten.

56. Europaparlamentet uppmanar i detta syfte kommissionen att genomföra en grundlig översyn av de indikatorer som mäter fiskekapaciteten och fiskets inverkan, samtidigt som man upprätthåller en ram och begränsningar som förhindrar överfiske.

57. Europaparlamentet betonar att det för energiomställningen inom fiskerisektorn behövs avsevärda investeringar, som småföretagen inte alltid klarar av att göra med enbart vanliga resurser. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra arbetet för minskade koldioxidutsläpp till ett sätt att stödja kustfiskets livskraft i EU och att överväga att, tillfälligt och skräddarsytt, höja taket för stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, i syfte att stödja införandet av utsläppssnål teknik, hållbar förnyelse och/eller anpassning av flottan och energieffektivitet i hela leveranskedjan, i samarbete med yrkesverksamma inom detta område av flottan, i syfte att stimulera investeringar.

Utveckling och användning av fiskeredskap

58. Europaparlamentet betonar att innovation när det gäller fiskeredskap och fiskemetoder bör baseras på bästa tillgängliga

vetenskapliga bevis och vägledas av tydliga miljömål, bidra till förbättrad selektivitet, minskad bifångst eller oavsiktliga fångster, minimerade risker för förlorade och övergivna fiskeredskap, optimerade fartygsrutter, ekonomiska fördelar och mindre inverkan på marina livsmiljöer. Parlamentet understryker att det behövs riktade offentliga och privata investeringar och regleringsstöd för att främja utveckling, testning och uppskalning av fiskeredskap som förbättrar både miljöresultaten och verksamhetens bärkraft för hållbara flottor.

59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja innovation genom investeringar i ökad selektivitet för fiskeredskap, förbättringar av hamninfrastrukturen och uppgraderingar av fiskefartyg, som syftar till att förbättra hälsan, säkerheten och arbetsvillkoren, öka energieffektiviteten, minska utsläppen och förbättra kvaliteten på fångsterna.

60. Europaparlamentet påminner om behovet av att följa försiktighetsprincipen vid utveckling och användning av innovativa fiskeredskap och fiskemetoder. Parlamentet betonar att det är mycket viktigt att främja en ekosystembaserad strategi vid utveckling och användning av innovativa fiskeredskap och innovativ fisketeknik för att minska bifångsterna, minimera oavsiktliga fångster, minska påverkan på havsbotten och förbättra bränsleeffektiviteten. Parlamentet betonar att pilotprojekt och experimentellt fiske bör förbli begränsade i fråga om varaktighet och antal fartyg, för att testa nya redskap och ny framdrivningsteknik och för att säkerställa att de inte börjar användas i stor skala förrän en vetenskaplig, oberoende och fullständig bedömning har gjorts av deras miljömässiga, sociala och ekonomiska konsekvenser, och de har visat sig vara säkra och hållbara.

61. Europaparlamentet understryker det akuta behovet av att investera i och använda fiskemetoder som minskar oönskade fångster, förbättrar selektiviteten och minimerar störningarna i ekosystemen. Parlamentet betonar att tekniska omställningar inom sektorn måste underlättas ytterligare på ett mer tidseffektivt sätt och vägledas av teknikneutralitet och robusta vetenskapliga bevis, inbegripet alla hållbarhetsaspekter. Parlamentet vill att beslutsprocesserna för godkännande av redskap, stödberättigande och flexibilitet i regelverken ska baseras på bästa tillgängliga vetenskap och anpassas till alla relevanta politiska strategier och regelverk samt bidra till alla tre hållbarhetsdimensionerna.

62. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till de olika havsområdenas särdrag och regionala skillnader, att stärka regionaliseringen och anpassningen av de fleråriga förvaltningsplanerna till dessa selektivitetsmål samt att prioritera användning av redskap som har mindre påverkan på ekosystemen, i nära samarbete med de rådgivande kommittéerna och i dialog med

de lokala flottorna, med hänsyn till socioekonomiska effekter och klimatförändringar.

63. Europaparlamentet betonar behovet av särskilda budgetposter för att finansiera forskning om minskade koldioxidutsläpp och energiomställning inom den framtida fleråriga budgetramen, till exempel inom ramen för Europeiska konkurrenskraftsfonden och Horisont Europa.

64. Europaparlamentet betonar att överförbarheten av vetenskapliga innovationer till yrkesfiskarna kan försämras av att de yrkesverksamma riskerar att förlora inkomst under experimentfaserna. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga finansiellt stöd för att avhjälpa denna risk och påskynda användningen av redskap som är mer selektiva och har mindre påverkan.

65. Europaparlamentet erkänner yrkesfiskarnas växande bidrag till klimatåtgärder och miljöskydd genom verksamhet såsom uppsamling av marint skräp, inklusive borttappade eller övergivna fiskeredskap. Parlamentet betonar att denna roll bör uppmuntras och stödjas genom riktade incitament, lämplig hamninfrastruktur och skapande av kompletterande inkomstflöden kopplade till målen för den cirkulära ekonomin. Parlamentet understryker att framhävande av fiskares betydelse för miljöskyddet bidrar till att göra yrket mer accepterat i samhället, stärker fiskares roll som ”havets beskyddare” och bidrar till bredare mål för hållbarhet och marint återställande.

66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att alla berörda parter, inklusive småskaliga fiskare, producentorganisationer och kustsamhällen, deltar i utformningen, utvecklingen och bedömningen av innovativa fiskeredskap, i stället för att tillämpa samma lösning för alla. Parlamentet understryker att deltagandebaserad styrning stärker reglernas legitimitet och gör dem mer praktiskt genomförbara och lättare att acceptera, och samtidigt ger utrymme för införlivande av lokal miljökunskap och självupplevd erfarenhet.

67. Europaparlamentet efterlyser en offentlig politik och finansieringsinstrument för att prioritera stöd till fiskare och samhällen som använder hållbara redskap och metoder som bidrar till bevarande av biologisk mångfald och långsiktig resursstabilitet. Parlamentet understryker att erkännande av och stöd till hållbara metoder och ett ekosystembaserat synsätt på fiskeri är avgörande för att säkerställa kustsamhällenas motståndskraft, bevara traditionell kunskap och främja en rättvis och inkluderande omställning inom sektorn.

68. Europaparlamentet efterlyser en integrering av system med AI-driven upptäcktsteknik för att stödja selektiva fiskemetoder,

förbättra fångstinformationen och minska oönskade fångster. Parlamentet anser att kombinationen av smart teknik och innovativa redskap kan öka selektiviteten och miljöprestandan.

69. Europaparlamentet betonar att förvaltningen av fiskeredskap och fiskemetoder bör utgå från inkluderande och anpassningsbara styrningsramar som återspeglar mångfalden av flottor, havsområden och fiskemetoder i EU, och framhäver vikten av att säkerställa ett tydligt och förutsägbart regelverk med långsiktiga politiska mål. Parlamentet betonar behovet av att stärka samarbetet mellan forskare, fiskare och myndigheter när det gäller utveckling, testning och utvärdering av nya redskap, och på så vis främja ömsesidigt förtroende och delat ansvar för hållbara resultat. Parlamentet efterlyser tidseffektiva, transparenta och delaktighetsbaserade beslutsprocesser som kan ta hänsyn till föränderliga socioekonomiska realiteter ute på fältet.

70. Europaparlamentet understryker behovet av att förbättra mätningen av fiskeansträngningen med hjälp av förvaltningsverktyg som inte enbart är baserade på antalet dagar till havs, och börja ta hänsyn till den tid under vilken redskapen faktiskt används för fångst – ”nedsänkningstid” eller ”aktivt fiske”. Parlamentet uppmanar därför, där så behövs, till en översyn av definitionerna av begreppet ”fiskeverksamhet” i unionsrätten, för att på ett mer korrekt sätt spegla fiskeredskapens olika operativa egenskaper och bidra till en mer rättvis och ändamålsenlig förvaltning av fiskeansträngningarna.

71. Europaparlamentet uppmuntrar pilotprojekt och betonar deras betydelse både som innovationsdemonstratorer och som språngbrädor för att uppnå den tekniska mognadsgrad som krävs för att erhålla nödvändiga godkännanden och bli redo för både kommersialisering och spridning i större skala. Parlamentet efterlyser en uppföljning av de mest effektiva pilotprojekten för att förhindra överlappning med andra inlämnade projekt eller förhindra att projekt som egentligen fungerar bra går i stöpet.

72. Europaparlamentet påpekar att fiskare som deltar i pilotprojekt kan få mindre fångster och inkomster. Parlamentet betonar att tillämpningen av EHFVF:s regler på pilotprojekt hämmar viss praktisk experimentering. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och de regionala myndigheterna att utveckla användningen av ”levande laboratorier” för att förena innovation med lokala initiativ för att möjliggöra praktiska tester i syfte att säkerställa att nya innovationer fungerar i praktiken och inte medför onödiga bördor för sektorn.

73. Europaparlamentet efterlyser en gemensam EU-ram för märkning och spårbarhet som gör det möjligt för konsumenter och köpare att identifiera fiskeriprodukter som uppfyller höga krav vad gäller miljö, hygien och sociala förhållanden.

74. Europaparlamentet understryker att huruvida den ekologiska och digitala omställningen inom fiskerisektorn – inbegripet minskade koldioxidutsläpp och energiomställning – blir en framgång beror på tillgången till kvalificerade och välutbildade arbetstagare. Parlamentet efterlyser en bättre användning av befintliga EU-program, såsom Erasmus+, Europeiska socialfonden+ och EHFVF, för att stödja formell och informell utbildning inom arbetarskydd, digitala verktyg, miljömedvetenhet och hållbara fiskemetoder. Parlamentet betonar vikten av att erkänna och finansiera den yrkesutbildning som krävs för att införa och använda ny teknik och nya redskap, och de praktiska färdigheter som förvärvats genom erfarenhet, för att underlätta kunskapsöverföring från generation till generation. Parlamentet betonar att utbildningen bör vara kontinuerlig, inkluderande och anpassad till fiskarnas och kustsamhällenas föränderliga behov, särskilt i avlägsna och strukturellt missgynnade områden.

75. Europaparlamentet betonar att sektorerna för vattenbruk och skaldjurs- och algodling har potential att minska koldioxidavtrycket av vårt livsmedelssystem. Parlamentet välkomnar de allt vanligare koldioxidsnåla metoderna, såsom hållbart foder och användning av pråmar med låga koldioxidutsläpp, och efterlyser därför att sådan teknik utvecklas i större skala på odlingar där så är lämpligt. Parlamentet understryker att man i den framtida utvecklingen bör prioritera vattenbruksaktörer som arbetar hållbart och som undviker att skada den marina biologiska mångfalden och säkerställer socioekonomiska fördelar för kustsamhällena.

76. Europaparlamentet anser att inrättandet av en gemensam vattenbrukspolitik på samma villkor som den gemensamma fiskeripolitiken, med kvantifierade mål för utvecklingen av vattenbruket, på ett adekvat sätt kan bidra till en väl utformad process för minskade koldioxidutsläpp och energiomställning för EU:s blå ekonomi.

77. Europaparlamentet betonar vikten av en tydlig och enhetlig rättslig ram med mätbara hållbarhetskriterier och indikatorer för att vägleda och följa vattenbrukets utveckling i EU, inbegripet bättre fysisk planering i kust- och havsområden. Parlamentet efterlyser därför ökade investeringar och strategier för att stödja hållbart vattenbruk i inlandet och till havs samt odling av skaldjur och alger som en fast beståndsdel av den europeiska strategin för en utsläppssnål blå ekonomi och för att göra vattenbruket motståndskraftigare mot klimatförändringarnas effekter.

°

° °

78. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.